

สังมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

ข้อคิดยามเช้า วันพฤหัสบดี ที่ 26 กุมภาพันธ์ ค.ศ.2015

ในช่วงเวลา 3 ปีแห่งการ
เทศนาสั่งสอนของพระเยซูเจ้า
พระองค์ทรงใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่
กับการเดินทาง พระองค์ทรงเป็น
นักเทศน์ที่เดินทางไปเรื่อย ๆ
เป้าหมายสุดท้ายของการเดินทาง
ของพระองค์บนโลกนี้คือ
กรุงเยรูซาเล็ม นครศักดิ์สิทธิ์ ..
สถานที่ซึ่งพระองค์จะทรงทำให้
ภารกิจแห่งการช่วยมนุษยชาติให้
รอดพ้นสำเร็จไป โดยการ
สิ้นพระชนม์ และการกลับคืน
พระชนมชีพของพระองค์

ก่อนที่จะเริ่มภารกิจอันยิ่งใหญ่นี้ พระองค์เสด็จเข้าไปใน “ถิ่นทุรกันดาร” (ลก 4:1) เพื่อเตรียมตัวสำหรับ
การเดินทางฝ่ายจิตของพระองค์ ปกติแล้วการเดินทางไปที่ใดก็ตาม หากสัมภาระของเรามีน้อยย่อมจะทำให้เรา
เดินทางได้สะดวก และ รวดเร็วมากยิ่งขึ้น อะไรที่ไม่จำเป็นควรเอาออกเสียเพื่อจะได้ไม่เป็นภาระกับเราในถิ่น
ทุรกันดารนี้เองที่พระองค์สอนเราถึงการละทิ้งสัมภาระแห่งการประจัญซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตทั้งไป

ก่อนอื่นหมด พระองค์ทรงโยน “ความเห็นแก่ตัว” ทิ้งไป

“ถ้าท่านเป็นบุตรพระเจ้าจงสั่งให้หินก้อนนี้กลายเป็นขนมปังเถิด” (ลก 4:3)

สัมภาระแห่งความสะดวกสบาย คิดเห็นแต่เพียงเพื่อตัวเอง ในทางกลับกัน พระเยซูเจ้าทรงเปลี่ยนขนมปัง
ให้กลายเป็นพระกายและเหล้าองุ่นให้กลายเป็นโลหิตของพระองค์เพื่อเป็นการระลึกถึงการพลีบูชาของพระองค์บนไม้
กางเขนเพื่อไถ่เราให้รอดพ้นจากอำนาจของบาป และ ความตาย

จากนั้น พระเยซูเจ้าทรงโยน “การนัสมการที่จอมปลอม” ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของ “วัตถุนิยม” ทิ้งไป
ปีศาจสัญญาจะให้อำนาจและความรุ่งเรืองบนโลกนี้แก่พระองค์ เพียงแค่พระองค์ทรงคุกเข่าและนัสมการมัน
อาณาจักรของพระเจ้าไม่ใช่อำนาจหรือชื่อเสียงจอมปลอมของโลกนี้ แต่คืออาณาจักรแห่งความรักและการแบ่งปันซึ่ง
กัน และ กัน

สุดท้าย พระเยซูเจ้าทรงโยนสัมภาระ “ความหยิ่งจองหอง” ทิ้งไปปีศาจได้ประจัญให้พระองค์กระโจนลงจากยอดพระวิหารเพื่อแสดงอำนาจยิ่งใหญ่ต่อหน้าฝูงชนที่มารวมตัวกัน แต่พระเยซูเจ้ากลับประกาศคำสอนแห่งความเรียบง่าย ความสุภาพ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของผู้ที่เป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ ในพระอาณาจักรของพระบิดาเจ้าสวรรค์

ลองถามตัวเองดูสิว่า แต่ละวันในชีวิต เราได้พยายามละทิ้งสัมภาระแห่งการประจัญต่าง ๆ ที่เป็นภาระหนักอึ้งในการเดินทางสู่ชีวิตนิรันดร์บ้างหรือยัง เราต้องใช้เวลาทุกวัน โดยเฉพาะในเทศกาลมหาพรตนี้เตรียมจิตใจ เตรียมชีวิตให้พร้อมในการเดินทางบนเส้นทางแห่งไม้กางเขนของพระคริสตเจ้า เส้นทางที่จะนำเราไปสู่ความรอดพ้นพร้อมกับการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์นี่คือ การเดินทาง “กลับบ้าน” ชีวิตของเราคือการเดินทางกลับสู่บ้านเที่ยงแท้ในเมืองสวรรค์

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี